

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně:

R. A., narozená X, státní příslušnost: X, alias: **R. A.**, narozená dne X, státní příslušnost: X, toho času pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců X,
zastoupená: Organizace pro pomoc uprchlíkům, org. pomoci uprchlíkům, Kovářská 4, 190 00 Praha 9,

proti

žalované:

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, sídlem Karla Hynka Máchy 1266, 356 01 Sokolov,

za účasti osob
zúčastněných na
řízení:

M. A., narozený dne X, státní příslušnost: X, alias: **M. A.**, narozený dne X, státní příslušnost: X, toho času pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců X,

nezletilý Z. A., narozený dne X, státní příslušnost: X, alias: nezletilý Z. A., narozený dne X, státní příslušnost: X, toho času pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců X,
zastoupený: **M. A.**, narozený dne X, státní příslušnost: X, alias: **M. A.**, narozený dne X, státní příslušnost: X, toho času pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců X,

v řízení o žalobě ze dne 21. 7. 2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 7. 2022, č. j. KRPK-56368-39/ČJ-2022-190022,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osobám zúčastněným na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobou naříkaným rozhodnutím žalované ze dne 13. 7. 2022, č. j. KRPK-56368-39/ČJ-2022-190022, byla žalobkyně zajištěna podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), za účelem správního vyhoštění a zároveň jí byla podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena doba trvání zajištění na 60 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, tj. ode dne 29. 6. 2022.

II.

Žaloba

2. Proti rozhodnutí žalované o zajištění brojila žalobkyně žalobou, v níž namítala zejména následující: žalovaná v napadeném rozhodnutí dostatečně nezohlednila nejlepší zájem nezletilého Z. A., neposoudila podmínky v ZZC Bělá-Jezová. Dále žalobkyně považovala délku zajištění za nepřiměřenou. Žalovaná však měla zejména porušit procesní povinnost důkladně se zabývat v napadeném rozhodnutí nejlepším zájmem žalobkynina nezletilého syna Z. A., a to ve vztahu k podmínkám zajištění, alternativám zajištění a možnostem realizace transferu. Dále měla žalovaná v napadeném rozhodnutí rezignovat na zohlednění zranitelnosti žalobkyně, která tvrdí, že je státním příslušníkem Sýrie. Dále bylo podle žalobkyně napadené rozhodnutí ve vztahu k možným překážkám vycestování zcela nedostatečné. Žalovaná v tomto směru především nepostavila na jisto, zda je žalobkyně státním příslušníkem Turecka či Sýrie. Pokud by přitom žalobkyně byla státním příslušníkem Sýrie, nebylo by s ohledem na pokračující konflikt v Sýrii a mezinárodně-právní závazky ČR možné ji vyhostit. Dále žalobkyně namítala, že může být po dobu řízení o správním vyhoštění, resp. po dobu, než bude přesvědčivě určena její země původu, ubytována v Pobytovém středisku Správy uprchlických zařízení. V této souvislosti rovněž žalobkyně vytýkala žalované, že přinejmenším v případě nezletilého Z. A. se jedná o zranitelnou osobu, a proto měla žalovaná přistoupit k uplatnění mírnějšího opatření spočívajícího v umístění žalobce do jednoho z Pobytových středisek Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra, kde by žalobkyně byla žalované k dispozici pro další úkony v řízení. Pro zajištění součinnosti žalobkyně přitom žalovaná mohla požádat žalobkyni zároveň o složení finanční záruky, neboť ta disponuje částkou 400 EUR, kterou nelze považovat za zcela bagatelní. Z výše uvedených důvodů žalobkyně soudu navrhla, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalované.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

3. Žalovaná k žalobě uvedla především následující: žalobkyni bylo opakovaně vysvětlováno, že na dítě, které doprovází, o které pečuje a které fakticky sdílí její osud, dopadá v důsledku jejího zajištění ustanovení § 140 zákona o pobytu cizinců, podle něhož je provozovatel ZZC oprávněn ubytovat v části s mírným režimem cizince, vůči kterému má zajištěný cizinec vyživovací povinnost nebo jej má v péči, nelze-li zajistit péči o něj jiným způsobem. Pokud k ubytování dojde, pobývá tento cizinec v zařízení v režimu ubytovaného cizince. Zákon také výslovně uvádí, že je-li ubytovaný cizinec schopen uvědomit si omezení spojená s pobytem v zařízení, přihlíží se k jeho projevu vůle. Může přitom zařízení opustit, má-li zajištěnu péči jiným způsobem. Jde-li o nezletilého nebo osobu s omezenou svéprávností, může opustit zařízení jen po písemném souhlasu zákonného zástupce. Ubytování dítěte v zařízení však v žádném případě nemusí být nevyhnutelným důsledkem případného přijetí rozhodnutí o zajištění a výrazně závisí na vůli zákonného zástupce. Žalobkyně byla opakovaně a prokazatelně poučena, že i přes případný nízký věk dítěte může být jeho péče zajištěna jinak než pobytem v zařízení spolu s ní, a že je na jejím rozhodnutí, která z variant je v souladu s nejlepším zájmem dítěte. Žalobkyně si přála, aby její syn pobýval a byl ubytován společně s ní a s jejím manželem v zařízení, nepřála si, aby péče o něj byla zajištěna jinak. Z důvodu zranitelnosti žalobkyně, která je rodičem s nezletilým dítětem, bylo rozhodnuto o jejím umístění do ZZC Jezová - Bělá pod Bezdězem, které je speciálním zařízením určeným pro zranitelné skupiny osob, včetně dětí, a které splňuje požadavky judikatury Evropského soudu pro lidská práva, národních soudů členských zemí Evropské unie i expertů a mezinárodních lidskoprávních institucí včetně UNHCR. Z výše uvedených důvodů žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

4. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
5. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť byly pro takový postup splněny podmínky dle § 51 odst. 1 s.ř.s.

V.

Rozhodnutí soudu

6. Žaloba není důvodná.
7. Ze správního spisu soud mimo jiné zjistil, že žalobkyně byla dne 29. 6. 2022 kontrolována (společně se svým manželem a nezletilým synem) policisty Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, a to jako člen větší skupiny nelegálních migrantů v obci Žítková, v bezprostřední blízkosti státních hranic se Slovenskem. Na požádání policistů žalobkyně nepředložila žádný průkaz totožnosti či povolení k pobytu, na základě kterého by bylo možno odůvodnit závěr, že je její pobyt na území ČR v souladu se zákonem. Ke své totožnosti žalobkyně uvedla, že se jmenuje R. A., narozena X a je státním občanem X. K totožnosti svého nezletilého syna uvedla, že se jedná o Z. A., narozeného X, který je také státním občanem X. Žalobkyně byla zajištěna a eskortován k provedení dalších opatření.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Do protokolu o podání vysvětlení ze dne 30. 6. 2022, č. j. KRPK-56368-16/ČJ-2022-190022 mimo jiné uvedla, že se jmenuje R. A., narozena se X v X v X a má státní příslušnost X. Žalobkyně dále uvedla, že společně se svým manželem opustila Sýrii již v roce 2014. Nejprve utekli do Jordánska, pak do Libanonu, do Iráku a poté se zase na čas vrátili do Sýrie. Dle své výpovědi opustila žalobkyně Sýrii s manželem a s nezletilým synem před 6 měsíci, a to bez jakýchkoli dokladů. Cílem její cesty bylo dostat se do Německa, kde má manžel širší rodinu. Cestovali ve větší skupině lidí, bez dokladů, a to hlavně pěšky. Hranice států, přes které cestovali, překračovali vždy nepovoleně. Žalobkyně uvedla, že neví, kdy a kde vstoupili do schengenského prostoru, poprvé byli kontrolováni v ČR. Dne 5. 7. 2022 našel policista Oddělení služební kynologie Krajského ředitelství policie Zlínského kraje se služebním psem v obci Žitková mimo jiné 3 cestovní doklady Turecka. Jednalo se o biometrický pas Turecka č. X personalizovaný na jméno M. A., nar. X, státní příslušnost: X, biometrický pas Turecka č. X personalizovaný na jméno R. A., nar. X, státní příslušnost: X a biometrický pas Turecka č. X personalizovaný na jméno Z. A., nar. X, státní příslušnost: X. Portrétní fotografie držitele cestovního dokladu č. X odpovídá skutečné podobě žalobkyně. Portrétní fotografie držitele cestovního dokladu X odpovídá skutečné podobě jejího manžela. Portrétní fotografie držitele cestovního dokladu č. X odpovídá skutečné podobě jejich nezletilého syna. Všechny cestovní doklady byly nalezeny neplatné, neboť byla porušena jejich celistvost tak, že byly roztrhány. Do protokolu o výsledku účastníka správního řízení ze dne 13. 7. 2022, č. j. KRPK-56368-38/ČJ-2022-190022, žalobkyně mimo jiné uvedla, že se jmenuje R. A., narozena X, je státní příslušnicí X. Žalobkyně dále uvedla, že Turecko opustila společně se svým manželem a synem před třemi měsíci; cílovou destinací bylo Německo. Přes které státy cestovali, žalobkyně netuší, avšak využívali za tímto účelem služeb převaděče. Dále žalobkyně uvedla, že své doklady nechala v Turecku. Žalobkyně také uvedla, že biometrický pas Turecka č. X, který byl nalezen dne 5. 7. 2022, není její. Dále sdělila, že ženu na fotce nepoznává a nic jí její jméno neříká; neví, proč byl cestovní doklad roztrhaný. Rozhodnutím žalované ze dne 13. 7. 2022, č. j. KRPK-56368-39/ČJ-2022-190022 bylo rozhodnuto o zajištění žalobkyně za účelem správního vyhoštění. Téhož dne žalovaná požádala Oddělení dokladů a specializovaných činností Odboru cizinecké policie Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje o zpracování odborných vyjádření ve věci portrétní identifikace žalobkyně a fotografie držitele dokladu č. U26410326, portrétní identifikace manžela žalobkyně a fotografie držitele dokladu č. X a portrétní identifikace syna žalobkyně a fotografie držitele dokladu č. X. Odborná vyjádření obdržela žalovaná dne 20. 7. 2022 a ze zjištěných skutečností popsanych v nálezu těchto vyjádření vyplynulo, že je žalobkyně osobou totožnou s osobou na fotografii držitele dokladu č. X, její manžel je osobou totožnou s osobou na fotografii držitele dokladu č. X (toto odborné vyjádření je součástí správního spisu č. j. KRPK-56366/ČJ-2022-190022) a její syn je osobou totožnou s osobou na fotografii držitele dokladu č. X. S odvoláním na výše uvedené skutečnosti hodnotila žalovaná tvrzení žalobkyně jako nepravdivá a účelová, jejichž smyslem je ovlivnit rozhodování a zmařit vyhoštění z území členských států EU. Nejenže bylo prokázáno, že žalobkyně je osobou totožnou s osobou na fotografii držitelky nalezeného cestovního dokladu, ale cestovní doklad byl nalezen v bezprostřední blízkosti místa jejího zajištění a společně s tímto dokladem byly nalezeny další dva poškozené cestovní doklady, u kterých bylo prokázáno, že patří jejímu manželovi a nezletilému synovi. V průběhu správního řízení o správním vyhoštění, na základě informací a podkladů získaných v rámci tohoto řízení a zejména v rámci výsledku žalobkyně ve věci bylo zjištěno, že žalobkyně nemá stálé bydliště na území ČR, nemá zajištěnou adresu pobytu a dále skutečnost, že společně s manželem disponuje finanční hotovostí pouze ve výši přibližně 400,- € (EUR) a není Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

schopna prokázat zajištění prostředků k pobytu na území a k vycestování z území členských států EU. ČR nebyla cílem její cesty, tím bylo Německo, kde má údajně širší rodinu. Do Turecka se vrátit nechce. Žalobkyně zapřela a popírá, že je státním příslušníkem Turecka. Její turecký cestovní doklad a turecké cestovní doklady jejího manžela a syna byly nalezeny roztrhané v bezprostřední blízkosti místa jejího zajištění. S odvoláním na výše uvedené skutečnosti byl učiněn závěr, že by mírnější donucovací opatření než zajištění za účelem správního vyhoštění nebyla účinná. Proto žalovaná přikročila k zajištění žalobkyně ve smyslu § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Vycestování žalobkyně do Turecka je možné. Její vyhoštění do Turecka je reálně možné. Na dítě, které doprovází, o které pečuje a které fakticky sdílí její osud, dopadá v důsledku jejího zajištění ustanovení § 140 zákona o pobytu cizinců, podle něhož je provozovatel ZZC oprávněn ubytovat v části s mírným režimem cizince, vůči kterému má zajištěný cizinec vyživovací povinnost nebo jej má v péči, nelze-li zajistit péči o něj jiným způsobem. Pokud k ubytování dojde, pobývá tento cizinec v zařízení v režimu ubytovaného cizince. Zákon také výslovně uvádí, že je-li ubytovaný cizinec schopen uvědomit si omezení spojená s pobytem v zařízení, přihlíží se k jeho projevu vůle. Může přitom zařízení opustit, má-li zajištěnu péči jiným způsobem. Jde-li o nezletilého nebo osobu s omezenou svéprávností, může opustit zařízení jen po písemném souhlasu zákonného zástupce. Ubytování dítěte v zařízení však v žádném případě nemusí být nevyhnutelným důsledkem přijetí rozhodnutí o zajištění a výrazně závisí na vůli jeho zákonného zástupce. I přes případný nízký věk dítěte může být jeho péče zajištěna jinak než pobytem v zařízení spolu se žalobkyní. Je na žalobkyni, aby sama zvážila, která z variant bude v souladu s nejlepším zájmem dítěte. Pokud tedy faktické okolnosti povedou k závěru, že pobyt dítěte v zařízení společně s ní je v jeho nejlepším zájmu, nejedná se o důsledek přímo vyplývající z rozhodnutí o zajištění. Umístění dítěte do ZZC je primárně výsledkem rozhodnutí žalobkyně, byť je nutnost tohoto rozhodování vyvolána změnou faktického stavu spočívající v omezení osobní svobody žalobkyně. Rozhodnutím o zajištění nedochází k omezení osobní svobody ani práva volného pohybu dítěte, tj. nezletilého Z. A..

8. Žalobkyně byla zajištěna podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Podle zmíněného ustanovení je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.
9. Důvodné podezření, že by cizinec mohl mařit výkon rozhodnutí o správním vyhoštění ve smyslu § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, existuje mj. tehdy, pokud cizinec vyjádřil záměr pokračovat v cestě přes území jiných členských států Evropské unie, aniž by byl držitelem oprávnění k pobytu v rámci EU (vizte rozsudek NSS ze dne 8. 4. 2016, č. j. 8 Azs 171/2015-52).
10. Žalovaná z konkrétních okolností případu srozumitelně, logicky a věcně přiléhavě dovodila, že bylo dáno nebezpečí, že by žalobkyně mohla mařit nebo ztěžovat řízení a následnou realizaci správního vyhoštění. Žalobkyně byla na území totiž zadržena poté, co v rámci své skupiny nelegálně procestovala polovinu Evropy, včetně, s velkou geografickou pravděpodobností, řady členských států EU. Žalované popřela vlastnictví nalezeného tureckého pasu, jakkoliv tento doklad svými údaji i fotografií odpovídá její osobě, což také potvrdila policejní expertiza. I v rámci výslechu ze dne 13. 7. 2022 trvala žalobkyně na Německu coby konstantním cíli své cesty. S návratem do Turecka přitom projevila nevoli.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Nelze ani přehlédnout, že žalobkyně vyjádřila nesouhlas s tím, aby byl vyrozuměn zastupitelský úřad Turecka.

11. Žalobkyně tedy již před svým zadržením i po něm postupovala tak, aby ztížila své odhalení a vrácení do země původu. Ke všemu žalobkyně žalované vědomě uváděla nepravdivé údaje při konfrontaci se svým nalezeným cestovním pasem.
12. Kontext věci žalobkyně pak významně dotváří následující: žalobkyně tvrdila obavu z vyhoštění z důvodu hrozící újmy. Přirozenou reakcí člověka prchajícího před specifickým druhem nebezpečí je úsilí takto ohroženého jedince domoci se jistého útočiště, jakmile se ocitne mimo dosah této k úniku stimulující hrozby. Členské státy EU ve shodě sdílí lidskoprávní étos, který formuluje Listina základních práv EU coby součást unijního primárního práva. Hledá-li tedy občan třetího státu ochranu před útlakem, má tak učinit bezprostředně po vstupu na území prvního členského státu EU, a to žádostí o mezinárodní ochranu adresovanou jeho správnímu orgánu. Jinak zavdává příčinu k seriózním úvahám stran jiných motivů k opuštění vlasti. Jak žalobkyně vypověděla, vycestovala ze Středního východu. Poté, dříve než vstoupila na území ČR, navštívila řadu států – naposledy Slovensko, které je stejně jako ČR členským státem EU. V něm (a ani v žádném jiném členském státě EU) se ovšem o legalizaci svého pobytu nepokusila. Českým správním orgánům za cíl své cesty označila Německo.
13. Kauza žalobkyně, která nerespektovala právní řád ČR, vede soud k jednoznačnému závěru o existenci důvodné obavy, že žalobkyně nebude své právní povinnosti dodržovat ani v budoucnu. Tento závěr jen potvrzuje předchozí chování žalobkyně. Z něho si soud dovoluje vyvodit důvodnou obavu, že ČR nepředstavuje pro žalobkyni cílovou západní zemi, a proto nebude mít ani zájem dobrovolně přistoupit na spolupráci s českými správními orgány bez zřetele k libovolné finanční sumě, již žalobkyně aktuálně disponuje. Ostatně ve správním řízení za cíl své cesty žalobkyně označila Německo. S ohledem na shora uvedené nebylo možné mírnější opatření ve smyslu § 123b zákona o pobytu cizinců použít, protože zajištění žalobkyně bylo zcela namístě a v souladu se zákonem.
14. K námitkám stran doby zajištění soud uvádí: pro soudní přezkum je podstatné, zda existovaly právní a skutkové důvody pro zajištění v době rozhodnutí žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a zda žalovaná při stanovení doby zajištění nezneužila správní uvážení nebo nepřekročila jeho meze (vizte rozsudek NSS ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79). Věcné důvody pro zvolenou dobu zajištění žalovaná v dostatečné míře uvedla. Nelze-li určit s přesností délku jednotlivých fází přípravy vyhoštění, pak proto, že je napřed nutná součinnost s příslušným zastupitelským úřadem.
15. K realizovatelnosti vyhoštění: soud shledává otázku realizovatelnosti vyhoštění žalobkyně žalovanou dostatečně vypořádanou v napadeném rozhodnutí, kde se žalovaná věnuje jednotlivým podmínkám, které závisí především na součinnosti ze strany Turecka. Poněvadž žalovaná o předání žalobkyně do jiného státu než Turecka neuvažuje, což dokládá sám text napadeného rozhodnutí, v němž se výslovně píše pouze o spolupráci české strany s tureckou, pokládá soud obavu žalobkyně z nevyhnutelné cesty do Sýrie za neodůvodněnou.
16. Ohledně pobytu osoby zúčastněné na řízení, nezletilého Z. A., v ZZC lze hodnocení situace soudem rozdělit do tří okruhů: zaprvé žalovaná nezletilého nezajistila. Zajistila osoby, které se k němu vztáhly coby rodiče s vůlí setrvat s nezletilým v blízkosti, důsledkem čehož skončil v zajištění též. Zadruhé žalovaná pobyt nezletilého v zajišťovacím zařízení zohlednila, když jeho rodiče zajistila v zařízení daného typu v rámci ČR

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

nejvhodnějšího pro přítomnost celých rodin, což je soudu známo z jeho vlastní činnosti. Tuto informaci zahrnula žalovaná rovněž do odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zatřetí soud musí rozhodovat tak, aby jeho rozhodnutí obstála i v obecném měřítku. Tedy pokud by zde soud přijal argumentaci žalobkyně, de facto by zobecnil jakožto správný postup, kdy, ve zkratce, osoby nelegálně pobývajících na území ČR s úmyslem vstoupit, taktéž nelegálně, na území dalších států, nepodléhají žádným omezením pohybu, pakliže s nimi cestuje dítě. Řečený postup ovšem soud svou autoritou podpořit nemůže, neboť by tím podpořil obcházení zákona, přesněji institut zajištění cizince, který by tak v praxi přestal plnit zákonodárcem předvídanou funkci. Současně by tímto soud vědomě přispíval k porušování právních předpisů dalších eurounijních států, tzn. spojenců ČR, jejímž jménem se zasazuje o spravedlnost.

17. K podmínkám zajištění pro nezletilého Z. A. soud dodává ještě následující: mezi základní potřeby dítěte náleží mimo jiné výživa, zdraví a pocit bezpečí. Vzhledem ke skutečnosti, že, jak dokládá výpověď žalobkyně, nezletilý prožil dosavadní život z nemalé části v režimu neustálého útěku s rodiči napříč státy jak Středního východu, tak Evropy, je takřka vyloučené, že by zmíněné potřeby u něho byly za uvedených okolností saturovány. Ani v porovnání s navyklým „standardem“ sice nepředstavuje pobyt v ZZC ideální stav (jím je ostatně vždy a pouze stabilní rodinná domácnost), ale zlepšení v mezích možných alternativ a požadavků zákona znamená zcela jistě.
18. K námitce stran potenciální státní příslušnosti žalobkyně k Sýrii: soud má na základě argumentace žalované v napadeném rozhodnutí a ve vyjádření k podané žalobě, jakož i na základě podkladů sesbíraných v průběhu správního řízení za jistou příslušnost žalobkyně k Turecku. Dokládá ji turecký cestovní pas, který patří žalobkyni nejen podle odborného vyjádření, ale již zběžným pohledem.
19. Z uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je zcela správné a prosté vytýkaných nedostatků, a žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (**výrok I.**).

VI.

Náklady řízení

20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána (**výrok II.**).
21. Osobám zúčastněným na řízení soud žádnou povinnost neuložil, nemají proto právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s.) (**výrok III.**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 2. srpna 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.